

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.
MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL

Előfizetési árak
helyben, vagy postán küldve:
Egész évre 10 frt - kr.
Félévre 5 „ „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy órára 1 „ „
Egyes szám 4 kr.
Alap szellemi részét illető minden köz-
emlény a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca
1702. sz.) bérmentve küldendő.
Előfizethető helyben:
Tegnap K. Lajos könyvkereskedésében,
és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
1702. sz. alatt.)

Hirdetési díj:
Négy hasábolat sorért 5 kr. Nagyobb
terjedelmű a többszori hirdetések a ki-
adónak jutányos áron vétetnek fel. Hely-
díj minden külön bejegyzésért 30 kr.
Hirdetést vagy reklámtól magában foglaló
ajánlatok sora 50 kr.
Nyitási költségek minden postai sora
50 krajczár.
Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőség-
ben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
1702. sz. a.)
Kéziratok nem adnak vissza.

Szapáry bukása.

*Nagy örömet most hirdetek,
Melyen örvényt lát szívetek.*

Tegnap d. u. 1/2 órákor lapunknak egyik belmunkatársától, ki jelenleg Budapesten időzik, tehát föltétlenül megbízható forrásból, vettük a következő expressz-táviratot:

»Szapáry megbukott. Polonyi interpellációjára adott válaszáat 103 szavazattal 95 ellen, elvetették. Lelkesedés óriási. A kormánypart teljesen felbomolva.«

E rövid 4 sor meglepett és megörvendeztetett bennünket, mert azt hittük, hogy a koronázási jubileumig még kitartja Szapáry. Sietünk az örömhírt tudatni olvasóinkkal.

Azonban már d. u. 1/2 óra volt. A »Debrecezen«-t pedig d. u. 1/4 órákor kezdik nyomni s 1/2 órára több mint ezer példány ki van nyomtatva. Így történt tegnap is, 1/2 órákor, midőn a távirat megérkezett, már csak egy pár száz példány volt még kinyomtatva, a postát is elexpediáltuk (így egyetlenegy vidéki példányba se jutott bele a távirat), a helybeli példányok nagy részével több lapki-hordó szintén utnak indult.

A zakatoló gépet azonnal megállítottuk s a még hátralevő pár száz példányba a táviratot fölvetjük. Gondoskodtunk róla, hogy nyilvános helyekre, nagyobb kávéházakba és olvasóegyletekbe olyan példány jusson, melyben a távirat megjelent. Este az volt a közbeszéd tárgya s a legelfogultabb mameluk se merte kétségbe vonni táviratunk hitelességét.

József főherczeg szintén értesült a távirat felől s külön referátortat magának róla. A tőzsdékből elkapkodták lapunk példányait, de hát nem mindegyikben volt meg az örömhír.

Tegnap hírnök kiegészítésül egész terjedelmében közöljük a képviselőház tegnapi ülésének azon jelenetét, mely Szapáry uralmának végét vetett.

Az interpellációknál fölszólat:
Gr. Szapáry Gyula miniszterelnök:
T. ház! Polonyi Géza t. képviselő ur egy interpellációt intézett hozzám a »Hamburger Nachrichten« című lapban foglalt közlések miatt és pedig azon okból, mert abban a Magyarországra vonatkozó közlések osztrák elnevezés alatt az osztrák rovatban foglaltatnak. Ezen interpellációt a t. képviselő ur hozzám, valamint

a kereskedelmi miniszter urhoz intézvén, bátor vagyok erre nézve annak egyértelműséggel megadni a választ. (Halljuk! Halljuk!)

Minden félreértés kikerülése végett bátor vagyok a magam részéről mindenekelőtt konstatálni azt, hogy azon elnevezést, a melyet a képviselő ur hibásnak tart, a dolog természeténél fogva én is helytelennek és közjogi helyzetünknek meg nem felelőnek tartom. (Helyeslés a jobboldalon.) Azt azonban nem tartom annyira bebizonyítottnak, a mit a t. képviselő ur interpellációjában és az ezt indokoló beszédében mondott, hogy ezt az elnevezést tisztán a Magyarország elleni rossz akarat és kicsinylés miatt használják. Nem tartottam ezt bebizonyítottnak azért, mert meglehet — mint a hogy a szerkesztő leveleiből erről meg is győződtem — hogy ez tisztán a dolog nem ismeréséről és az eddigi szokásnak helytelen tovább folytatásából ered. Magában abban a levélben, a melyet alkalmam volt látni, a szerkesztő elismeri és belátja, hogy a helyes elnevezés az »osztrák-magyar monarchia.« (Helyeslés a jobboldalon.)

A mit a t. képviselő ur javaslatba, hoz, hogy kényszereszközök alkalmazásának a lappal szemben, nevezetesen, hogy a posta-egylet Magyarországra nézve a laptól elvonások, ezt én czélszerűnek nem tartanám és egy független, elterjedt lappal szemben kényszereszközök alkalmazni, vagy utasító rendelkezések eljárnai, felfogásom szerint, czélhoz nem vezet. (Nagy zaj a szélsőbaloldalon. Helyeslés a jobboldalon.) Méltóztatnának meghallgatni, (Halljuk! Halljuk!) de azt hiszem, hogy nem is az a czél, hogy e lap megrendszabályoztassék, hanem az, hogy elérjük azt, hogy ugy ezekben, mint más külföldi lapokban is az az elnevezés használtsék, a mely az osztrák-magyar monarchiát teljes joggal a közjogi alapon megilleti. (Élénk helyeslés a jobboldalon.)

Éppen ennek a czélnak szem előlt tartásával egyik-másik kényszereszköz alkalmazása helyett, — megkísérletem azt, hogy az illető lap szerkesztőjét erre a helytelen elnevezésre olyan egyén figyelmeztesse, kiről tudom, — hogy vele összeköttetésben van. Az erre a figyelmeztetésre válaszul érkezett levélből meggyőződtem arról, — hogy a lap szerkesztője csakugyan belátta, hogy teljesen korrekt az a kifejezés, a melyet mi alkalmaztatni kívántunk,

(Helyeslés a jobboldalon. Zaj és ellenmondás a szélsőbaloldalon.) de kijelentette egyuttal, — hogy a fenyegetések és rendszabályok alkalmazása esetén nem fog az eddigi szokástól eltérni, ha azonban irányában rendszabályok nem alkalmaztatnak, (Zaj és közbeszólások a szélsőbaloldalon. Halljuk! Halljuk! a jobboldalon.) maga is átlátva azon kifejezése helytelenségét, saját maga jó szántából meg fogja tenni az intézkedéseket arra nézve, hogy a helyes elnevezés használtsék. (Helyeslés a jobboldalon.) Minthogy ez a czél ezen az uton elérhető, kérem a t. házat, méltóztatssék eljárásomat helyeslőleg tudomásul venni. Meg vagyok róla győződve, hogy ezen az uton legközelebb e lapban is a korrekt elnevezés fog használtatni. Méltóztatnának válaszatudomásul venni. (Helyeslés a jobboldalon. Zaj a szélsőbaloldalon.)

Polonyi Géza: A miniszterelnök válaszáat nem veszi tudomásul. Furesen védi a miniszterelnök az állam tekintélyét, ha itt a parlamentben azt javasolja, hogy ne fenyegetssük azt a külföldi lapszerkesztőt, mert az a a törvényeinket csak akkor respektálja, ha nekünk tetszik, — de nem teszi meg, — ha fenyegetik.

Különben a »Hamburger Nachrichten« eljárása csak egy szimpátia. Az a baj, hogy az egész diplomácia nem respektálja Magyarországot önállóságát. Egy kopenhagai levelből tudja, hogy ottani nagy követünk czime ez: »K. K. österreichische Gesandtschaft.« Különben a miniszterelnöknek a külföldi szerkesztővel folytatott alkudozása egészen beillik az általa elkövetett politikai tapintatlanságok láncolatába.

Gr. Szapáry Gyula csak rövid megjegyzést tesz Polonyi Géza beszédére, aztán válassza tudomásul vételét kéri.

Elnök jelenti, hogy szabályszerűen névszerinti szavazást kérték. De a házszabályok szerint a tudomásulvétel fölött csak egy-zerü szavazással lehet dönteni.

Polonyi Géza a házszabályokhoz szólva megjegyzi, hogy az egyszerű szavazással a kifejezés nem akar egyebet jelenteni, mint azt, hogy vita nélkül azonnal szavazni kell De a szavazás módját e szakasz nem korlátozza.

Gr. Tisza Lajos, mint annak idején a házszabályok revíziójára megbízott bizottság elnöke, azt állítja, hogy a szakasz értelmét az elnök magyarázta helyesen.

Lukáts Gyula: Most így értelmezi!
Gr. Tisza Lajos: Én nem kiáltok az ur szavába, ne kiáltson tehát az enyémbe se. (Nagy zaj.)

Lukáts Gyula: Az elnöktől elfogadok rendreutastást, de mostól nem. (Nagy zaj. Kiáltások: »Szegeden lehet így beszélni, de itt nem.«)

Elnök rendre utasítja Lukács Gyulát.
Gr. Károlyi Gábor: Utasítsa rendre Tiszát is.

Elnök: Gr. Károlyi Gábort is rendre utasítom. (Hosszantartó zaj.)

Gr. Tisza Lajos: Az a bizottság akkor úgy értelmezte e szakaszt, mint most az elnök, mert különben azt a kifejezést használta volna, hogy »tanácskozással nélküle« egyszerűen szavaz.

Madarász József a házszabályok értelmében a névszerinti szavazás elrendelését kéri.

Eötvös Károly szerint sohasem volt rá eset, hogy husz képviselőnek névszerinti szavazás elrendelése iránti kérelmét megtagadták volna. Ha a házszabályokat ily erőszakosan akarják magyarázni, akkor az ellenzéknek van módja a házszabályok czimén sokkal hosszabb vitát provokálni, mint a mennyit egy névszerinti szavazás vesz igénybe. Csélszerűségi szempontból is kéri tehát a névszerinti szavazás elrendelését.

Gróf Aponyi Albert a névszerinti szavazás elrendelését kéri.

Hegedűs Sándor szintén kéri a névszerinti szavazás elrendelését, mert az eddig követett gyakorlat ezt kívánja.

Elnök ennélfogva a névszerinti szavazást eirendeli, de megjegyzi, hogy meggyőződése szerint az ő álláspontja a helyes. (Zaj.)

A névszerinti szavazás megtörténik s eredménye a következő:

A miniszterelnök válaszáat tudomásul veszi **95, nem veszi tudomásul 104,** távol van 248 képviselő: a **válasz tehát 9 szótöbbséggel nem vétetik tudomásul.**

Elnök jelenti, hogy a válasz tudomásul nem vétetvén, annak napirendre tűzése iránt majd javaslatot fog tenni.

Polonyi Géza nem akarván most már a jubilaris ünnepélyeket zavarni, indítványozza, hogy a válasz az ünnepélyek utáni első ülés napirendjére tűzessék.

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

HUSZÁRHATVÁGÁSOK.

— Egy régi, magyar huszárezred történetéből. —
Irtá: ifj. Móricz Pál.

II.

»Az 1795-ik Esztendői Táborozás«, mint az ezred történetének feljegyzője is kijelenti, igen kevés alkalmatosságot szolgáltatott az Ezerednek és annak vitéz főinaink eddig szerzett dicsőségeinek öregítésére. Veszített csaták, árulás okozta zavarok, véres, de apró ösztükozések töltik ki ez év történetét, melyet a »minden képzelődést felülmuló sanyaru és veszedelmes szolgálat«, rossz időjárás, élelemhiány tettek gyászos emléküvé az ezred elcsigázott legénysége előtt. Annál változatosabb, érdekesebb, de egyszersmind véresebb is volt a következő 1796-ik év története, a mikor is huszáraink a Jourdan, Duhemes, Moreau tábornokok ellen vívott csatákban küzdtek ki magoknak feledhetetlen hírnevet. A Murg zavaros vize, Medlingen, a Lech történeti nevezetességű folyója és Augsburg felé vezető hídja, Neumark, Amberg és Würzburg, Steinhausen, a Hunningeni híd és még több más hősi vértől áztatott helyek voltak néma tanui ama hősies küzdelmeknek, hol az ezer halállal is szembezálló, maroknyi huszárság utolsó ítéletként hangzó »rajta« szó mellett taposta, gázolta le s vagdalta össze a nem kevésbé bátor, a nem kevésbé elszánt ellenség véreborított hőseit. — E véres ütközetek egyikén fogta el az ellenség vitéz ellenállás után a kilentz fejszebtől vérző Buda kapitányt is, ki kevés idő múlva ezek után fogságában meg is halt. Metséry, Gróf Forgáts kapitányok és Janakó főhadnagy osztályai ugyan-

ez év augusztus havában lepték meg az ellenséges Duhemes tábornok Medlingen körül táborozó hadi népét, mely is a váratlan oldalról jövő, a sebes folyású Drentz vízen usztatnak keresztül, támadás következtében annyira megzavarodott, hogy a párszáz huszár elől megfutamodva, 12 órányira üzetett. 5 ágyú és 600 fogoly lett ez alkalommal a vakmerő lovasok martaléka.

E hosszú és véres harcok, melyek egész Európát átviharozták, hősképp nevelték ama katonáit, kik fáradaimaikat is az elesett, leoldókölt ellenség hulláin szokták kipihenni. — Francia, angol, német, olasz, s magyar hősök mérték össze halálos csapásu kardjaikat, melyektől halni nem szűgyen, de dicsőség volt. A személyes bátorság, elszántság, vitézség, testi és lelki erő, csodákat műveltek e harcokban, a melyekben is nagy Napoleon szerint »minden kőzkatoná a történet-táskájában hordhatta a marsali vezérlő botot.«

Azon számtalan és reszeszerű hódtekett közül, melyekkel egyes magyar huszárok barátokat, mint ellenségeket egyaránt ámulatba ejtettek, azonban egyik legfényesebb volt az, melynek a Ferdinánd huszárezred egy egyszerű káplárja, Nagy György volt a hősi kivívója. Az 1796-ik év augusztus havának 22-ik napján a Lech hídja melletti csata alkalmával, »Nagy György Káplár minden jelenvalókat méltó álmétkodásra indított Herosi elszántsága és Leonidasi vitézsége által,« hangzik a szószerinti feljegyzés.

E híd felé Augsburg felől feltarthatatlan gyorsasággal robotott előre a francziák előserege. Egy teljes lovas hadosztály, mely már-már nyomába hágot a menekülő császári se-

regeknek, melyek még a folyón átvezető hidat is védelem nélkül hagyták. Pedig e híd, legelőbb ideiglenes, megvédése és az ellenség fentartása életkérdéssé vált a futó gyalogságra nézve. És mégis a vezetőik, kik szinte jól ismerték e veszedelmes helyzetet, nem tettek e tekintetben semmiféle intézkedést, mivel annyira gyengéknek tartották magokat az előre nyomuló ellenség túlszámával szemben. A menekülésre, a futásra gondolt mindenki, s a fenyegető veszélyben csak egy egyszerű huszárkápplár, a nevezett Nagy György tartotta meg lélekjelenlétét és bátorságát. Nagy György ugyanis, mikor már mindenki fejt vesztette, »megvetvén minden üres böltselkedést, egyedül tulajdon vitézségében, néhány önként vállalkozott bátor Huszárok hívségében és magok feláldozására való készségeiben« bizván, sebes villámként ront reá a hidra tóduló ellenségre. Még mintegy 12 huszár is követi e »bátor példát.« harsány »rajta« kiáltással rohan a kis csapat az ellenségre, melynek percek alatt megbontják első, előre nyomuló sorait. Kardjuk vértől csepeg, s hatalmas vágásaik alatt sebezve bukk a földre az ellenséges lovas. A megrökönyödött ellenségből és lovaikból csakhamar eleven bástyát vágnak maguk elé. Emberei és állati hullakkal rekesztik el a hidat, melyre még egyre tolongnak a heveskedő, tüzeskedő több következő sorok. Majd a híd karfái is engednek a tultehernek, s darabokra töredezve hullanak alá a mélységbe — »pillanat alatt százan kánt rohan az ellenség lovassága a híd szédítő mélységű árkaiba.« Részt ezen esés, részt a reájuk zuhanó lovak százakat és százakat tesznek harc képtelenné. A bátor huszárok pedig egyre mérszárólják a csapat elsőit. A véres ütközlés csak akkor szűnik meg, mikor már az elesett em-

berek és lovak hulláitól nem férhetnek az élőköz.

Sebek borítják a vakmerő huszárokat is; kik közül a vitéz káplaron kívül, még nyolcz van életben. De sebek szerencsére nem halálosak, s most már a nehéz munka után ők is a menekülők után rugtatnak.

E közben az ellenség is összeszedi magát. A holtakat elszitítja az utból. S újból a menekülők után indul

A »rettenthetetlen Huszár tsoport« azonban ismét visszafordul. S mint acélos körmű sas veti magát az ellenség zsbongó, hullámzó tengerére. — És e fegyveres tenger még sem nyeli el a maroknyi csapatot, mely »halált és remülést terjeszt mindenfelé annak soraiban.« Nagy György jár elől. Behatol az ellenséges had közepébe. »Száz és száz kardok villognak feje felett, de egyik a másik erejét akadályoztatja.« Sorok dülnek ki előtte, s véressé válik az ut a merre halad. Nem fel a haláltól, csak időt akar nyerni az ellenség feltartásával. Majd megszedül a vitéz is. Átszurjak karja acélos izmait, s szeméire a fejsebeiből bugyogó vér von sötét, halálos fátlyot. Már szédül, már imbolyog lován, már bukófélben van a halálba, mikor mellette terem a nyolcz heeros egyik legvitézebbek, közhuszár Okenka Gábor, ki megragadja a sebesült Nagy lova kantárszárát s saját élete veszélyeztetésével kiragadja káplárját a biztos halálból. Jó kardja széles utat nyit az ámuló ellenség összezavarodott sorai között, mely többé nem is üldözi őket. »Nagy György még hozzá ezen fényes haditettét azzal koronázza be, hogy ámbár 23 terhesebb és yengébb sebet hordozott, mégis reá nem lehetett beszélni, hogy az Ispotályba mennyen, az Ezereddel minden tsatában, a hol tsak lehetett, megje-

JENNY GYULA
esődtömegehez
leltározott

ek
ameretes hazi
met. felljúság,
irgáság, undor
mentől szar-
merhoiánál.
bároknek bizo-
kis úvez ara
— Magyar-
Gsk oly
szulag van
Valo-
Famássy Béla, Tóth
Vaday I. Hadhá-
Kálmán gyógyszerész
43 - 25.

FOK
FOK
LAPOK,
ARUK.
LAK,
KVA.

rektrára a
denauí Pertlándi
ment és vízhat-
mész-gyárnak.

tin,
tök

Gr. Szapary Gyula miniszterelnök kéri a házat, hogy a napirendre tüzés iránt esőtörtőkön határozzanak.

Horváth Gyula e kérést méltányosnak tartja. (Kiáltások a szélsőbalon: »Eloffogadjuk!«)

Gr. Károlyi Gábor: Mi, mint többség, kulansabbak vagyunk. (Nagy derűtség.)

Az ülés végén Horváth Nándor sürgős interpellációt intézett az önkormányhoz abban az ügyben, hogy a kormány most tizenöt napig költségvetés és indennity nélkül kormányozza az országot. Gr. Szapary kijelentette, hogy ez interpellációra ő, vagy a kormány valamely tagja a pénteki ülésen fog válaszolni.

A miniszterelnök Horváth kézirátát magához kérte, hogy bemutassa a minisztertanácsnak, mely nyomban az ülés után összeült.

Hova lett a híres többség, melyet Tisza hagyott Szaparyra örökül? Elzülött, elkallódott, mindinkább apadt s lassanként elfogyott. Az utóbbi szavazásoknál mindig kisebb lett a miniszterelnök többsége, míg aztán tegnap kisebbséggé zsugorodott össze.

Szaparyt, ki a Kossuth száműzésével kezdte meg uralmát s végezte a Klapka-féle botránnyal, utól érte méltó sorsa. Igaz, hogy nem valami nagy dologban szavazták le, de leszavazták. A tegnapi szavazás tarthatatlanná tette a Szapary állását, mert ő nem ura többé a helyzetnek, a többség lassanként elhagyogatta s lehet, hogy ma, vagy holnap nagyobb kérdésben szavazzák le, midőn aztán föltétlenül le kell mondania.

A tegnapi kudarc is tökéletes volt. A képviselőház nyílt bizalmatlanságot szavazott a miniszterelnöknek. Hiába volt a kormánypárt kapkodása, a többség az ellenzéké lett. A többségben levő ellenzék ura volt a helyzetnek; követelhetne volna, hogy a Polónyi interpellációját azonnal napirendre tűzzék, — de lovasgiasan járt el: belezéte, hogy a miniszterelnök ma tegyen a napirendre tüzés iránt indítványt.

A Szapary uralma véget ért s a nemzet ismét egy nagy lidérez-nyomástól szabadult meg. Hajnalodik, új idők jönnek reánk! Kél az Apponyi napja!

De nemcsak e leszavaztatás volt a kormányra nézve az egyedüli csapás, hanem nagyon kellemetlen volt Horváth Nándor interpellációját is, melyben Horváth Nándor konstátálta, hogy a mai naptól kezdve június 15-keig Magyarországon törvényen kívüli állapotok uralkodnak és senki adót nem szedhet, és senki adót fizetni nem köteles. Ez az

lenyén, a táborban várta el ritka erős Lelkűséggel sebeinek gyógyulását. Fejezi be a hős huszár regeszéri vitézkedésének történetét az ezred krónikása.

A SÍRKERT-ŐR.

— Regény Mátyas király korából. —

Irta: V. Gaál Karolina.

(Folytatás).

— Idős lehet-e nagyon? kérdé a leánya, megdöbbenve a név hallatára.

— Ötven év körüli; de a bánat és nyomor megöszíté fejt. Magas, halvány arcu, fekete apró szemekkel; ez szegény apám alakja. És újra sirt Etelka.

— Mi okból jutott börtönbe? kérdé Fanni nagy részvétellel.

— Ah, bizonyosan azt sem tudom, hogy valóban oda jutott-e; hanem úgy esett tudomásunkra, hogy maga magát földalta, és egy elkövetett bűntetteert halált kíván saját fejére.

— Az hamis hír! monda Fanni — ne higgyünk el ilyesmit! Ki adná fejét önként a halál kínaira?! Főleg ily csodás uton.

— A dolog pedig úgy áll, tisztelt hölgy! felele a pap. A lovag meg fog jelenni Budán, ha még eddig nincs itt! De kegyetek tán nem is hallották róla?

— El a kegyed anyja is? kérdé Fanni a bámoló Etelkát.

— Ah, nem! Rég megszűnt ő élni! Béke hamvaira!

— De mégis rokonság talán egy másik Hegyessyváryhoz, a kegyed szerencsétlen atyja? kérdé Fanni.

— Nincs tudtomra semmi rokonunk — felele Etelka, míg a pap figyelmeztet.

— Van kegyednek bátorsága a király anyjához, a mi kegyes nagyság asszonyunkhoz

interpelláció szintén annyira zavarólag hatott, hogy bár az összes kormányhoz volt intézve, egyik miniszter sem tudott arra rögtön válaszolni, hanem a miniszterelnök péntekre ígérte a választ és rögtön ülés után a miniszteri szobában minisztertanács tartatott.

Az ellenzék nem tuzozhatja győzelmét, de a kormány sem kicsinyelheti vereségét. Ez a helyzet szignaturája és ha válság nem is állt be, de beállhat, mert a kormánynak aligha fog alkalma nyílani, hogy e kudarcot megreparálhassa.

A magyar nemzetet szebb pünkösői ajándék nem érhet, mint a Szapary bukása! Tegnap este, midőn e nagy esemény híre Debreczenben elterjedt, városunk felett vihar dult, zúgó szél zendült. A mennydörgés szavában a Szapary végítélete harsogott!

Megsemmisített mandátum.

A képviselőház kilencedik bizottsága tegnap hirdette ki az itéletet a c-engeri kerületben tartott képviselő-választás ügyében. E választás tudvalevőleg a függetlenség és 48-as parti Papp Béla győzelmével végződött s a választás ellen a megbukott kormánypárti jelölt, Domahidy István hível, kérvényt nyújtottak be. Függetlenség párti képviselőről lévén szó, a választást megsemmisítették. — Az itélet indoklásában arra fekteti a fősúlyt, hogy Domahidyt az ellenzéki választók megverték. Sohse hittük volna, hogy ilyen drága legyen a — mameluk-bőr!

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése jun. 1-én. —

A képviselőház tegnapi ülésén folytatta a vallás- és közoktatási tárca költségvetésének részletes tárgyalását. Vajay István szólalt fel az »Egyetemek« tételénél s a katolikus egyetemi alap jövedelmeinek az évi költségvetésbe való felvétele ellen tiltakozott. Berzevicsy Albert államtitkár és Csáky Albin vallás- és közoktatási miniszter ezzel szemben hangsúlyozták az egyetem állami jellegét, a melyet Madarász József Deák Ferencz egy 1868-iki nyilatkozatával is megerősít.

A »Gimnáziumok« tételénél Horváth Gyula szólalt fel, különösen a hivatalnokok körében lábrakapott rangkorság ellen kikelve. Veszedelmesnek tartaná, hogy ha a tanárokat nézve is rangosztályozás állapotának meg és a miniszter jóakaró buzogságától és erélyétől várja a veszedelem elhárítását. — Ezután még Szapary miniszterelnök tett jelentést a ház szünet előtti munkarendjére nézve, mire az interpellációk következtek, közte Szapary válasza Polónyi interpellációjára a »Hamburger Nachrichten« tárgyában, melyről fentebb emlíkezünk meg.

BELFÖLD.

A horvátok a koronázás jubileumán. Emlegettük, hogy Zágráb város közönségtanácsának határozatahoz képest Zágráb városa csak oly feltétel mellett küld deputációt Budapestre a koronázás jubileumára, ha azt a bán vezeti a király elé. Zágrabi távirat szerint a bán állítólag már meg is tette Budapestben a lépéseket, hogy ő vezethesse a hor-

jónni? mi be fogjuk jelenteni, panasolja el sorsát, bizonyosan kegyes tanácsot fog önnék adni. Oh, hányan folyomadtak már ő hozzá bizalommal!

— Azt én nem tudtam — rebegé Etelka. Mikor mehetek én oda? Bátorságot ad nekem Istenem, és apám szerencsétlen helyzetének megmondolása.

— Jöjjon velünk kegyed, biztatá Fanni — nagyságos asszonyunk néhány perc múlva egyedül lend; távoztunkor egyik barátjánál társalgott.

— Tisztelendő atyám! kérdé őt Etelka — bele egyezik-e lépésembe?

— Oh igen; legyen aldot az Ur neve, hogy segélyünkre jött. En is veled megyek; ha úgy kívántatik, kész leszek megjelenni én is. De ha egyedül megy a nagyságos asszony eleibe, még jobban örvendek, mert bátorságról győződhetem meg.

XLVI.

A mint Szilágyi Erzsébet diszes lakása előtermébe lépett Etelka, remegve a pap karján: Fanni kérdezé az ajtonál álló őrtől hogy azon urhölgy, ki itt volt, elvezé-e tisztelkedését s látogatását asszonyunknál?

— Még itt van! felele az őr.

— Várjanak kegyetek néhány percig! monda Fanni; üljenek le ide a kis padra. Reményem, a társalgás vége felé jár.

E percben lépett be kívülről azon öreg szolgál, kivel a pap s Etelka már az előbb beszélt.

— Ah, Bertalan ur; ön megérkezett?!

— Kérdé Fanni nyájasan.

Asszonyom parancsolá, hogy megjelenjek ez időre. Nem lenne szives bejelenteni érkezésemet?

— Oh igen szivesen! felele Fanni, s be-

ment a terem ajtaján.

Az öreg szolgál köszönté a papot s Etel-

vátokat a király elé s hogy a horvátok élén horvát nyelven hódoló beszédet intézzen az uralkodóhoz. Hogy a bán tenyleg megtette-e, nem tudni bizonyosan.

Oláh egyesület Aradon. Az oláhok »Progressus« cím alatt közmívelődési egyesület akartak létesíteni Aradon. Meg is csináltak az alapszabályokat s fel is terjesztették a belügyminiszterhez, hanem az ezeket az alapszabályokat nem hagyta jóvá. De törödnék is azzal az oláh hazafiakkal! A »Progressus« mégis étezik, sőt nyilvános mulatságokat rendez és bélyegzőt is használ, s erről az illetékes aradi hatóságok tudomással bírnak és mégsem tesznek ellene semmit. Bezeg, ha valami jámbor betegségyűző egyesület merne jóváhagyott alapszabályok nélkül működni, rögtön elvernék rajta a port!

KÜLFÖLD.

Az oláh küldöttség Bécsben. Bécs, maj. 31. Az oláh küldöttség még itt van teljes számban. Szogyeny miniszter ma sem fogadta Ratiut, de azért a rendőrség azt állítja, hogy ma délen megtörtént a végleges döntés. Hogy mi a határozat, azt nem mondják, mert csak ma éjszaka fogják megállapítani a jegyzőkönyv szövegét, a mely beszámol az egész bécsi utról. Ezt a jegyzőkönyvet azután megkapják az összes küldöttek, hogy odahaza ennek alapján tegyenek jelentést. Az a hír szivárgott ki, hogy az oláhok egyrésze egyáltalán nem helyeselte a bécsi utat. — A haladó párti cseh diákok egyesülete Prágából táviratot intézett a küldöttséghez, melyben ezt mondja: »A csehek és a románok jogos panaszait csak akkor hallgatják meg, ha segítségükre van szükség. De ne hagyjuk magunkat jogaink ellenségei által elrettenteni; mi arra törekszünk, hogy Ausztria elnyomott népei ligává egyesüljenek, mely sikerrel küzdhet az elnyomók ellen.« — A küldöttség rendezői azt beszéltek, hogy legközelebb a felsőmagyarországi tótok is követni fogják az oláhok példáját. A deputáció tagjai kisebb csoportokban utaznak haza, mert attól félnek, hogy Budapestet kellemetlen fogadás vár rájuk.

A kolera. A »Reuter-ügynökség«-nek jelentik Bombay-ból, hogy Scinagarban a múlt héten 1600 ember halt meg koleraiban. A lakosság közt nagy a panik. A »Reuter-ügynökség«-nek Innagarból jelentik, hogy a Kasmir-völgyben a kolera jelentékenyen terjed. 1731 eset közzül a legutóbbi napokban 919 halálos kimenetelű volt.

Tallosás.

(Mamelukok versenye. — A leszavazott Szapary. — A pécsi püspök. — Megszűnt a kolera.)

A hortobágyi kiállításra nagyban folytak az előkészületek. Lesz egy csomó verseny. A polgármester ur óhajára fölvettek a verseny-pontozatok közé a mamelukok versenyt is, a mi rendkívül érdekesnek ígérkezik.

Az a mameluk, a melyik legszebben és leghangosabban tudja kimondani az »i g e n t«, a város házi pénztárából 100 arannyal jutalmaztatik (hiába protestál ez ellen Szabó József, a takarékos főszámvevő, el van ez már határozva!), azon kívül pedig kilitásba helyeztetik számára a királyi tanácsosi cím is! A versenyzők közt lesz — mint biztos

kát. Önök most igen jó helyen járnak, monda szívélyesen — a ki itt zörget, annak megnyitattik! En is tudakozdottam azóta ismerősim-től, hol mulat a király? Ime följegyeztem a nevet azon lovag urnak, kinek birtokán a vadászati tartatik. S a papnak átada egy kis papirt.

— Az utat is fölirtam önöknek.

— Oh, mivel szolgálhatom meg valaha az ön jóságát? rebegé Etelka.

— Az öntudat tettenekért legjobban boldogit — felele tisztelettel az öreg Bertalan; de ha emlékében szives leend kegyed megtartani, mindenkor szerencsémnek tartandom.

— Nevét kérem! monda Etelka, kis tárczáját elővéve, a szolgál általi saját megnevezést beírta:

— Tolnai Bertalan.

A pap megtekinté az írást, mialatt ama kis papirt is Etelka tárczájába tevé. Tolnai Bertalan? kérdé a pap — oly ismeretes...

Alig mondá ki e szót, megnyitá az ajtó, s azon gyászöltözökü urhölgy lépett ki, fátólat leeresztve, Szilágyi Erzsébet szobájából. Bertalan hirtelen urnője után indult, barátságosan intve a papnak s Etelkának.

A pap ajkain elhalt a szó, rábámult az urhölgyre, ki szinte Etelkára függeszté szemét néhány percig, a mint kifelé haladt. Etelka is ránézett; tárczája még kezében levén a rajzonnal.

— Oh mily kedves arcz! sohajtá Etelka, a hölgy után bámulva.

Fanni jobbját érinté Etelkának, ki megdöbbenve rátekinett.

— Jöhet kegyed, asszonyunk kegyes leend kihallgatni ügyét.

Etelka a papra nézett, s ez Fannira.

— Ön később! monda Fanni, s bevezeté Etelkát.

Tolnai Bertalan? ... Bertalan? ... gondolkodék magában a pap; de oly zavart volt,

forrásból értesülünk — Kőrössi Sándor, az öblös torku honatyja is!

Szaparyt is utol-érte végzete. Addig kaczerkódott Béccsel, addig ingerelte maga ellen saját nemzetét, míg egyszer a mamelukok is megsokalták s a kegyelmes urat tegnap leszavazták.

Most már megírják neki is az utlevelet Vonulhat pihenésre, — kedvencz tartózkodási helyére. — Csaszlauba!

A pécsi püspök, Dulánszky Nándor, szintén rész akar venni a koronázási jubileumon. Elrendelte, hogy ez alkalomból a kocsisok és inasok német diszruhába öltözzenek s teljesen borotvált arccal foglaljanak helyet a bakon.

A püspökénél magyarabb érzelmű cseleedség e rendeletre kijelentette, hogy magából bolondot tenni nem enged inkább elhagyják a szolgálatot, de német bőrbe nem bujnak.

A cseleedség közt kiütött a sztrájk. — A püspök aztán úgy segített magán, hogy a pusz-tárol rendelt be cseledeket, kik szegények lévén, jó pénzért hajlandók bele-bujni a német lakaj-ruhába s kopaszra engedik borotváltatni arczukat.

A loyaltásnak e fattyu-hajtása teljesen illik Pécs püspökéhez, — hiszen Pécs és Bécs közt ugyis csak egy betű a különbség!

A kolera közeledéséről adnak hírt a lapok. — Déli országokban rakásra halnak az emberek. — Azonban minálunk nincs ok aggodalomra, nálunk megszűnt a kolera: megbukott Szapary!

Sarló.

Ujdonságok.

Bárándi küldöttség Kabán.

Levél a »Debreczen« szerkesztőjéhez.

Tegnap már röviden közöltük volt a bárándi küldöttségnek kabai fogadtatását. E tudósítás pótlásul közöljük a következő levelet, melyet tegnap este vettünk Bárándról:

— Vasárnap a déli vonattal eltávozván Debreczenből, az ingerültséget, mely kelbűnt dulta, a ft. püspök ur nyájassága, atyai szeretete egészen lelohasztotta bennünk. Nyugodtan mentünk Kabára, hogy a ft. püspök ur tanácsa folytán fölkerjük Dávidházy János esperes urat az egyházmegyei bíróság mielőbbi összehívására. Az esperes urtól egy küldött által előbb megkérdeztettük, hogy hajlandó-e bennünket elfogadni? Az esperes ur azt üzenté vissza, hogy a kik beférnek az előszobába, menjenek be. (Debreczenben a ft. püspök ur nem az előszobában, hanem a saját lakosztályában fogadott bennünket!) E szives, magyaros vendég-látás folytán bementünk, a kik befértünk, az elég tágas előszobába. Itt is Varga Jó-

hogy semmikép sem juthatott eszébe, honnan, és miért e név előtte oly ismeretes. Hallgatva csendesen leült a padra.

A mint Etelka meglátta Mátyas király kegyes arcu anyját, kinek méltóságos tekintetében ott rejtett a szelid részvét, s a könyörület édes mosolya lebegett ajkai felett — egy pillanat alatt elveszthette volna bátorságát, ha Szilágyi Erzsébetben nem lett volna képes egy védangyalt felismerni. Fátólat hátra vetve, alázatos léptekkel közelített, s tédre ereszkedvén: remegve de tiszta, érthető, kellemes hangján kezdé szavait:

— Nagyságos asszonyom! Mely alázattal s teljes bizalommal jelentem meg itt, mint sors-tól üldözöttet árva, kinek e világon senkije nincs, hogy mérhellen fájdalomtól menekülhessek. Reményt érezek szívemben, hogy nagyságod könyörölni fog rajtam, s kegyes részvétellel tanács-olandja tapasztalatlán leányt!

S az odanyújtott kezét könyhullatásai közt csókolá.

— Keljen fel édes gyermekem! monda Erzsébet, kezét nyujtva fölsegelésére. En tisztelem az ártatlanul szenvedő könyeit; s elhiszem, látva egész lényén, hogy nem csekély fájdalom lehetett az, mi ifju korában már így elemészetté arca rózsáit. De mégis egy megjegyzést engedjen tennem: minden szerencsétlen talál vigasztaló kelbele, barátira vagy barátára! Miként lehetne kegyed oly boldogtalan, hogy mindkettőt kénytelen vala eddigelen nélkülözni?

— Epen azért esedezem, felele Etelka — hogy méltóztassék irántam oly kegyes lenni: kihallgatásomra egy órácskát áldozni; mivel csodás sorsom egy egész elbeszélés, melynek egyik vagy másik részecskéjét kihagyva, nem egészen belátható végnélküli szenvedésem.

(Folyt. köv.)

őssy Sándor,

egzete. Addig ka-
ngerelle maga el-
zer a mamelukok
urat tegnap le-

is az utlevelet
fencz tartózkodási

szky Nándor, szín-
azási jubileumon.
ból a kocsisok és
ültözenek s telje-
aljának helyet a

abb erzelmi ese-
lette, hogy magá-
enged inkább el-
nemét bőrbre nem

tt a sztrájk. — A
nagan, hogy a pusz-
kik szegények lé-
bele-bujni a német
edik borotváltatni

ny-hajtása teljesen
szén Pécs és Bécs
a különbség!

nak hirt a lapok. —
alnak az emberek —
ok aggodalomra, ná-
megbukott

Sarló.

Agok.

Ség Kabán.

szekesztőjéhez.
közöltük volt a bá-
fogadtatását. E tu-
következő levelet,
Barándról:

vonattal eltávozn
seget, mely keblünk
massága, atyai szere-
bennünk. Nyugodtan
püspök ur tanácsa

z János esperes urat
melőbbi összehívá-
küldött által előbb
ajlandó-e bennünket
azt üzenete vissza,

szobába, menjenek
püspök ur nem az
lakosztályában fo-
ves, magyaros ven-
nk, a kik befertünk,
itt is Varga Jó-

atott eszébe, honnan,
ismeretes. Hallgatva

latta Mátyás király
ek méltóságos tekintete-
szvét, s a könyörület
sai felett — egy pi-
olna bátorságát, ha
n lett volna képes egy
Fátyolát hátra vetve,
lett, s térdre ereszked-
kérhető, kellemes hang-

nyom! Mely alzáttal
nem megitt, mint sors-
e világon senkije
almamtól menekülhes-
vemben, hogy nagysá-
m, s kegyes részvétellel
atlan leányt!

zet könyhullatásai közt

gyermekem! monda
bőszegésére. Én tisz-
védő könyvet; s el-
én, hogy nem csekély
újju korában már így
st. De mégis egy meg-
n: minden szerencsét-
re, barátai vagy ba-
kegyed oly boldogta-
nytelen vala eddigelé

tezem, felele Etelka —
am oly kegyes lenni:
eskát áldozni; mivel
elbeszélés, melynek
kejét kihagyva, nem
küli szenvedésem.

(köv.)

zsef presbyter tolmácsolta kérésünket. El-
mondta, hogy a ft. püspök ur tanácsa folytán
jöttünk ide, fölkérni az esperes urat, hogy az
egyházmezei bíróságot minél előbb hívja össze,
mi hajlandók vagyunk a szükséges költségek
fedezésére. Erre az esperes ur indulatosan azt
felelte, hogy ő nincs ellene annak, hogy Szabó
József Bárádon lelkész legyen, csak a törvény
szigorához tartja magát. Attól el nem tér s
utását sem a püspök urtól, sem senki más-
tól el nem fogad, csak a törvénytől. Az egy-
házmegyei bíróságot is hajlandó idő előtt össze-
hívni. de a canonica visitatio miatt csak ju-
lius elején teheti azt, — ámbar jobb lenne,
ha bevárnák annak rendes idejét, augusztus
elejét, akkor nem kellene a bírósági díjat fi-
zetnünk. Az esperes ur folyton haraggal be-
szélt s többek közt azt is a szemünkre vetette,
hogy mi nem hiszünk a saját papunknak, ha-
nem inkább hiszünk egy hazug, hirlapi
írka-firkának! (Ez a szerkesztő urnak
szólt! Levélíró. — Köszönjük a nt. esperes
ur elismerő szavait. Majd megháláljuk! Szerk.)
Erre azt feleltük, hogy az árva gyerekek is
ahoz huzódnak, a kipártját fogja. Ilyen
izgatott szóváltások folytak. Az esperes ur kijelen-
tette, hogy mi tőle a lelkész-választás megerősíté-
sét nem erőszakolhatjuk ki s zokon vette, hogy a
felebbezés visszavonása nélkül kérjük az egy-
házmegyei bíróság összehívását. A szóváltások
és közbeszólások folyton ingerültebbekké let-
tek, ekkor, a kurátor intésére, bosszusan, kö-
szönés nélkül jöttünk kifelé az esperes ur elő-
szobájából, mint a hangyaboly, — az esperes
ur pedig befordult a maga szobájába, becsap-
ván maga után az ajtót. Ilyen szivélyes bucsu-
vétel után haza jöttünk Bárádra, hol óriási
erőfeszítésbe kerül az ingerült népet némileg
megnyugtítani s további türelmre bírni. Isten
tudja, mi történik még itten! Báránd, 1892.
máj. 31. Teljes tisztelettel stb.

*** József főherceg Debreczenben.**
József főherceg — mint irtuk — tegnap d.
u. Debreczenbe érkezett az eszákát itt tölt-
vén, ma reggel tovább utazott. Tegnap este
1/2 8 órakor a »Bika«-vendéglőben, hol száll-
va volt, diszbedet adott a főherceg s ma-
gyaros vendégszeretettel látta el vendégeit. —
Tizennégy személyre volt terítve s a főherceg
kíséretén kívül hivatalosak voltak az ebédre:
gróf Degenfeld József főispán, Rasó Gyula alis-
pán, Simonffy Imre polgármester, Zoltán tá-
bornok, Bolla tábornok, Kubinyi altábornagy,
Krausz ezredes és Vidovich alezredes. — A
magyaros étlap következő volt:

- Fehér csiga-leves, tyukkal.
- Angol filee, körözve idei burgonyával, zöld borsóval
és tojással.
- Turós rétes és mogoró-torta.
- Számóca és cseresznye.
- Mocca-kávé.
- Borok: fehér magyarítai és vörös egri.
- Ásványvíz: mohai.

Az asztali zenét Rácz Károly zenekara
szolgáltatta, mely már király őfelsége előtt is be-
mutatta művészetét. Vendégeivel folytatott bará-
tságos társalgás után a főherceg korán nyugalom-
ra tért s ma reggel a város ötös fogatán —
polgári és katonai notabilitások kíséretében —
kiment a vasúti pályához s a gyors vonattal
elutazott. A főherceg azon ígérettel bucsuzott
el, hogy jövő tavasszal ismét visszatér Debre-
czenbe s akkor meglátogatja a Hortobágyot is.

Tegnap délután már három órakor ott
állt a »Nyulás« gyakorlótéren a három honvéd
zászlóalj. A gyakorlótérre tömegesen mentek
ki több érdeklődők, kik között hölgyek is vol-
tak. A főherceg 5 órakor érkezett meg a vá-
ros díszes, ötös fogatán, s a fogadtatás után a
századokat külön-külön megszemlélte.

Egy igen érdekes epizódja is volt a szem-
lének. Mikor a 7-ik század gyakorolt a fő-
herceg előtt, feltűnt neki egy marczona te-
kintetű, három kapitulációs szakaszvezető, ki-
nek ott fénylett a mellén a hadi érem. A fő-
herceg megszólította a szakaszvezetőt:
— Micsoda érem az a mellén?
Győmő szakaszvezető kivágta a mellét:
— Boszniában kaptam, mikor a közös-
hadseregnek szolgáltam, fenség.
— Melyik ezrednél?
— A 37-iknél, fenség.
— Az én ezredemnél! No, nagyon örülök,
hogy itt találom.

Ezzel oda hívta magához a szakaszvezetőt
és megszorította a kezét. A legény-
ség örömragyogó arczeal nézte ezt a jelenetet.
A gyakorlatok után — a Hunyadi-induló
hangjai mellett — az ezred diszmenetben von-
ult el a főherceg előtt, ki többször odakiállt
a keményen menetelő bakáknak:
— Jól van fiuk, jól van!

Minden tekintetben nagyon meg volt elégedve
a főherceg a debreczeni honvédek kiképzésével,
s meglegedését dicsőítő szavakkal tolmácsolta
a szemle után megtartott tisztí összejövetelen.

*** A koronázási jubileum alkalmával,**
mely e hó 8-án ünnepeltük meg, a városi tisz-
tárak dísz lakomát fogrendezni. A gyülekezés
pedig a nagytanácsteremben lesz, honnan is reg-
gel fel 8 óra után indulnak ki a bizottsági ta-
gok az ev. ref. és r. kath. templomokban meg-
tartandó istentiszteletekre.

*** Kinevezés.** Sebestény Bélát, a
h.-b. öszörményi járásbírósg joggyakornok-
kát, a szegedi kir. ítélőtábla elnöke, a veze-
tése alatt álló kir. ítélőtábla kerületébe díjas
joggyakornokká kinevezte.

*** Az új aranypénz.** Mint a »P. H.«
írta, a valuta-reform alapján veretendő új
— husz és tíz koronás — aranyérmeket a
monarchia két államának kormányai a kész-
pénzfizetések felvétele előtt nem szándékoznak
forgalomba hozni. Ellenben magánok részére
— minimális veretési díj mellett — ezen idő-
pontnál előbb, már a jelen év utolsó hónap-
jaiban fognak koronaártekre szóló aranyérmek
veretni, úgy hogy az aranypénz magánosok
számára veretendő érmek alakjában — való-
színűleg már ujvére megjelenik.

*** Vihar.** Május vége rekkenő hőséget
hozott ránk. Nem tavasz volt már ez, hanem
kánikula. Tegnap este aztán nem maradt el a
rekkenő hőségnek a következménye: a vihar
sem. Alkonyat felé sötét felhők toltak az ég-
re s nem sokára pompás vihar tört ki. Menny-
dörgött és villámlott s hatalmas záporban hull-
ott a jétköny meleg eső. Kevés megszakítá-
sokkal jötték után 3 óráig tartott a vihar, mely
megtisztította a levegőt s leverte városunk ut-
czáin a kelemellen port.

*** Unalom óráira.** Tóth József
nagyvárad. ev. ref. segéd lelkészétől, lapunk te-
hetséges és szorgalmas munkatársától, »Unal-
om óráira« cím alatt egy kötet tárcza-
cikk jelent meg Kutasi Dániel nagyvárad.
könyvkereskedő kiadásában. E tárcza-cikkek
közül többeket közölt a »Debreczeni« s
s mindazok az olvasó közönség elismerésével
találkoztak. A csinosan kiállított kötet ára 1
frt. Egy forint 10 kr. előleges beküldése mel-
lett bérmentve küldi meg a fent nevezett ki-
adó. A tehetséges ifjú szerző munkájára még
visszatérünk.

*** Népünnepély.** A Szikszay Gyula
népünnepélye nagyon látványosnak s érdekes-
nek ígérkezik, mert a »Margit-fürdő« derék tu-
lajdonosa nem kimél semmifele áldozatot
sem az ünnep fényességének emelésére. Csak
korcsma lesz vagy harminczkettő, melyben szép
leányok teljesítik a kiszolgálást, mi már előre
is biztosítéka annak, hogy a »Makhetes,
Talpig rongyos, Teli lyukas, Utolsó Garas, Czim-
kotai ittzéhe« stb. czimzett korcsmák nem lesz-
nek vendégek híján. A számár verseny alkalm-
ából »számár totalisatour« is rendeznek.
Lesz tűzijáték, mozsár dörgetés is elég. A ze-
néről pedig akatona banda, és egyik elsőrangú
zenekar fog gondoskodni Este nagy néma kép-
letét adnak elő »hódolat a magyar királynak«
czimen. Ezt megelőzőleg a műkedvelő társaság
egy 3 felvonásos eredeti kis népszínművet
fog előadni, mely állítólag egy helybeli lángész to-
lálól származik. Mind e sok látványosságokat
természetesen egy nagy muri, s táncz követendi,
mely is a hivatalos program szerint csak »ki-
világos kiviradta után« fog véget érni.

*** Leányok majálisa.** Igen sikerült majá-
list rendeztek tegnap a Dóczy-féle leánynevelő-
intézet növendékei a nagerdei »vígadó« ter-
mében. A majális, tekintettel a kisebb leány-
kakra, már délután 5 órakor vette kezdetét, s
lankadatlan jó kedv közepette reggeli 4 óráig
eltartott. A szorgos táncz lábza hozta a kedve-
lyeket s az öröm és meglegedés harmatcsep-
jei ott ragyogtak a bájós kis »angyalok« ar-
czán egy-egy piros rózsá alakjában. A Magya-
riak jó zenéje is nagyban hozzájárult az est
fényes sikeréhez. Daczára a kellemetlen esős
időnek, a közönség részvéte a majálison oly
impozáns volt, hogy tánczolni eleinte csak
nagy nehezen lehetett. A papák arczedőin is
a meglegedés komoly mosolya vonult végig,
midőn meggyőződtek arról, hogy belépti-díjat
csakugyan nem kell fizetniük. Az első négyest
két colonban 128 pár tánczolta. Tudósítónk-
nak a jelenlévők közül a következő hölgyko-
szorut sikerült feljegyezni:

- Asszonyok: Bahunec Ignáczné, Sággy
Gyulané, Kondor Bertholdné, Éricz Ernőné, Balu-
gyánszky Beláné, Dioszeghy Jánosné, Konez
Istvánné, Gyürky Beláné, Medgyessy Józsefné,
Békessy Lászlóné, Czégely Imréné, Tóbi Ist-
vánné, Komjáthy Gyulané, Joó Istvánné, Péter
Gáborné, Kuczik Gáborné, Buzás Pálné Simon-
ffy Imréné, Tarbai Józsefné, Szikszay Gyulané,
Sneller Józsefné, Otrókosi Végh Jánosné, Hof-
fer Károlyné, Antalovics Pálné, Papp Józsefné,
Kovács Lászlóné, Balsay Józsefné, Kallay La-
josné stb. Leányok: Bernhart Irénke, Ba-
hunec Jolánka, Sággy Melánia, Kondor nővé-
rek, Éricz Jolán és Gizella, Szigmeth Frida és
Lujza, Dioszeghy Gizella, Békessy Berta, Czégely
Vilma, Tóbi Pepi, Joó Irma, Péter Olga és Margit,
Kuczik Amália, Buzás Böske, Simonffy
Vilma, Tarbai Ilona, Szikszay nővérek. Sneller
Irén, Otrókosi Végh Emma, Hoffer Róza, An-
talovics nővérek, Papp Erzsébet, Kovács Sze-
réna, Bernát nővérek, Balsay Katalin, Balla
Karola, Kallay Mariska, Lontay Piroksa, Török
Zsófia, Pápler Etelka, Elek M. Fischer I. Hajdu
Ilonka, Jámbar Emma, Molnár nővérek, Ku-
czik Gizella, Komlóssy nővérek, Sulez Elza,
Dusóczky Róza, Simon Irén és Gizella, Lajosi

Irén, Hónis Gizella, Csáthy Gizella, Harsányi
Margit, Tárnok Ida, Hegyesi nővérek, Demjá-
novics Margit, Löw Karola, Höfner Róza, Brun-
ner Malvin, Szigmeth Ella, Majos Anna,
Feldmann nővérek, Bodó Juliska, Dráveczky I.
Király nővérek, Nagy Irma, Ujváry nővérek,
Szabó nővérek, Czégely nővérek, Jenyke Emma,
Szép Vilma, Rótschnek nővérek, Fenek Aranka,
Dóczy Lila, Feldmann Jolán, Erdős testvérek,
Kohn Rezsín és Hajnalna, Faragó Mariska,
Balog Ilona és Erzsike, Keszei Mariska, Bakói
Margaretta stb. stb. B-t G-a

*** Mire jó az emberbőr?** A nagy francia for-
radalom kanikulájából, a terreur idejéből fel van je-
gyezve, hogy egy élelmes iparos a guillotine áldozatai-
nak hajából és bőréből pompás emléktárgyakat készí-
tett s a lefejezettek hozzátartozói kedvesük bőréből
pénztárczákat és egyéb finom »bőrmeüek« viselhet-
tek. A kannibalizmus ezen módjában azonban az ame-
rikai rézbőrűek sokkal praktikusabbak. Ők az emberi
»köztakaróból« kártyákat készítenek s arra minden-
féle alakokat s számokat tudnak felpingálni. Egy ilyen
»pakli« kártyát kapott most Vetter grófnő egy ismerős
amerikai tábornoktól. A kártyák hasonlatosak a miein-
k h z s pompásan lehetne velük felbírni, ha elterjed-
nének. Csak épen az áll utjában, hogy törvényeink
egyelőre az emberbőr-iparnak nem kedveznek, ámbar
ebben a tekintetben is szépen haladunk. Annyira már
vittük mi is a kártya kultúrát, hogy az emberek
egymást megnyuzhatják.

*** Vénusz legnagyobb fényében.**
Esti csillagunk, mely mult év december óta
177 millió kilométerrel jött közelebb a földhöz,
május hó30-án, hétfőn érte el legnagyobb fény-
erejét s nappal is szabadszemmel látható.
A Vénusz phazisa az utol ó negyede felé kö-
zeledik s a távcsövegben már sárló alakot mutat.
E napokban fog valószínűleg elődni, vajjon
helyes-e Schiaparellinek legújabb észlelete,
mely szerint a Venus tengely-forgása nem, mint
eddig hitték, 24 órát, hanem körülbelül 224 na-
pot vesz igénybe, Junius 5 től kezdve a Venus
néhány napra lészólag vesztel, mire aztan
rohamos futás áll be, úgy hogy Junius vég-
felé már egészen eltűnik a napsugarakban. A
látszólagos vesztéglés onnét van, mert röpirá-
nya jun. 10 én függélyesen esik a megfigyelő
szemére, mint a hogy a leggyorsabban haladó
vonait is állónak látszik arra nézve, a ki ezt
a távoból diametrális irányban jönni látja. A
mozgás csak akkor lesz látható, mikor a vonat
görbe vonalat ír le. Ez az eset a Venusnál is.

*** Elveszett tárcza.** A felsőbb leányok
és női kereskedelmi akadémiák tegnapi majáli-
sán elveszett egy csinos, hamuszín börtárcza,
mely Wertheim zarra jár. A becsületes meg-
találó az I. ker. kapitányságnál (n.-csapó-u.)
jutalomban részesül.

Verekedő párbajsegédek.

A párbaj-kronikában szintén páratlanul
áll az az eset, a mely a városban történt Ap-
pel Móricz Károly-körút 14. sz. alatt lakó fog-
technikus, akit a törvényszék jogosulatlau fog-
huzás miatt a minap 50 frt pénzbírságra ítél,
a tárgyalás alkalmával becsületes nyilatko-
zott a szakértőül meghívott dr. Grosz Sándor
fogorvosról. Grosz dr. Dalnoki Vilmos és dr.
Blum Róbert fogorvosokat elküldte Appelhez,
hogy őt nevében provokálják. A két segéd
megjelent Appel lakásán s provokálta Appelt,
a ki azonban a következő kijelentéseket tette:
1. Ő a párbajnak elvi ellensége s így nem ve-
rekszik. 2. Grosz Sándort ő nem tartja olyan
embernek, a kivel szóba állhatna. 3. Ezért
csak egy pár pofont utalványoz. 4. Mivel az
urakat nem ismeri, az ajtó nyitva van s isten
hírével elmehetnek. A két segéd, a ki különben
igen békés polgár, erre annyira dühbe jött,
hogy neki esett Appelnek s alaposan ütögetni
kezdte. Sőt az egyik felkapván egy vas dara-
bot, azzal agyba-főbe verte Appelt, a kinek
egy fel füle is áldozatul esett a bősziült harc-
nak. Appel torokszakadtából kiáltott s a fe-
lesége szintén, hogy fogják el a gyilkosokat.
Az udvaron csődület tamadt s két rendőr is
jött, a ki beakarta kisérni a »gonosztevőket.«
Ezek azonban kijelentették, hogy ők nem gyil-
kosok, csak párbajsegédek. Erre a rendőrök
eleresztették őket. De Appel fájdalmi daczára
dr. Perl Kornél által magának megsértése,
sulyos testisértés és párbajra való kihívás vét-
sége miatt bünyenítő följelentést tett ellenök.
Dr. Grosz két huszártszert küldött Appelhez,
a ki azonban kijelentette, hogy újabb szekun-
dumsokat nem fogad, mert a két első segéd la-
togatása agyba döntötte.

Közgazdaság.

A vetések állása külföldön máj.
1-15-ig a konzuli jelentések alapján a követ-
kező volt: Bulgária és Kelet-Ruméliában a
filippoli konzul jelentése szerint az őszi
vetések kivétel nélkül jól állanak; rozs
rendkívül szép, jó közepszerű termést
ígér. Dániában a kopenhágai főkonzul
jelentése szerint áprilisban keveset fejlődött
a gabona; a tavaszi vetések sem kielégítők. —
Kelet Indiában a calcuttai hivatalos jelen-
tés szerint a buza vetések különböző termést
ígérnek; a bevetett terület sok helyen válto-
zott. — Németországban a boroszlói
főkonzul jelentése szerint a tavaszi gabonát
elvetették, kukorica és burgonya még folya-
matban van. A korai buza általában véve jól
áll, néhol sít-sűrű; a késői helyenkint most
is gyenge, itt-ott a hol rosz volt felszántották.
A rozs csak közepszerűen áll; az egerek is

tetemes kárt okoztak benne. A repce többnyire
jól telett. A hamburgi főkonzul jelentése
szerint a vetések nagyobb részben jól te-
leltek s az utóbbi időben jelentékenyen
haladtak; a rozs — még sok helyen —
most is gyenge; a buza azonban annyira ki-
fejlődött, hogy közepszerűnek jelezhető. — A
könygsbergi konzul jelentése szerint az
időjárás májusban is változó: hűvös, esős,
néha dér, úgy hogy a vetések nem igen gyara-
podhattak. Meleg időre nagy szükség van. —
Olaszországban a genauai főkonzul
jelentése szerint az őszi vetések most már
meglehetősen jól állanak ugyan, de a fagy, jég-
eső és havazás sok kárt okozott bennök; a
gyümölcsfák és szőlők is szenvedtek. — Tör-
ökországban a janinai főkonzul je-
lentése szerint Epirus tartományban a ve-
tések keveset fejlődtek; a bázában is
nagyobbára gyengék; — egyebütt közép-
szerűek.

TÖRVÉNYSZÉK

Halált kér. Aradról írják, hogy Kiss
Pétert, ki tavaly a postáról 10 000 frtot elra-
bolt és Pivovárnik szolgált agyonitította, a tör-
vényszék szándékos emberölésért életfogytá-
lani fegyházra ítélte. Az ítélet kihirdetése után
a vádlott felszóltat se eszakavat mondá: »Ha-
lált kérek!« Otrubay Károly törvényszéki el-
nök felvilágosító szavaira felebbezett. A vád-
lottat Barabás Béla védelmezte hatatosan. —
A vádat Mészáros Tivadar ügyész kép-
viselte.

NYILT-TÉR. *)

Bizonyítvány.
Alólirott ezennel hivatalosan bizonyítom,
hogy a Rickl József Zelmos című helybeli
kereskedelmi czég által áruba bocsátott **azu-
rin-oladot** vegytanilag megvizsgáltam és
ennek 1—1 literében **20 deka tiszta azu-
rint** találtam, mely 1 hektoliter vízzel felke-
verve éppen 2/1000-ot, tehát oly töménységű
oladot ad, mint az a permetezésre előírva
van. Melynek hitelül ezen bizonyítvány a mai
napon kiállítattott.

Kelt Debreczenben, 1892. jun. 2-án.
Dr. Vedródi Viktor,
P. H. a debreczeni m. kir. gazdasági tanin-
(247.) tételt vegytanára.

*) E rovathban közöltékért nem vállal felelős-
séget a Szerk.

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**
Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**
Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

**Szöllő gazdák
figyelmébe!**
Peronospora ellen való
permetezéshez
AZURINT
feloldva üvegszámra
ugy **RÉZGÁLICZOT,**
jegeczes **SZÓDÁT**
igen jutányos árban ajánl
Rickl József Zelmos.
(3.) 25.

KARDOS LÁSZLÓ
Czegléd-utca.
nagy választék:
gyapju, mosó és selyem
porszoknyákban,
Jäger
fiuöltönyökben,
melyek több ízben ujja javíthatók.
(178.)

Női-ruhaszövetek, gyapju voileok,
mosó voileok batist, zephir, atlas-satin,
vásznak, kész fehérművek,
szőnyegek, függönyök, ágy- és asztalterítők
SZABÓ LAJOS FIAI
cégnél.

(171) Leszállított árúk az egész idény alatt. 34-

MATTONI
ERZSÉBET SÓSFÜRDŐJE
gyógyhely Budapesten (Budán).
Idény: május 1-től szept. 30-ig.
Kiváló gyógyhatással bír:
Női bajokban és altesti bántalmakban.
Rendelő orvos dr. BRUCK J. (Vigadó-ter) 1. sz.
Egészséges fekvés, jutányos lakások, jó vendéglő
Pontos közlekedés a társaskocsikon, reggeli 5
órától kezdve. — Állomási hely:
Ferencz József-ter, a régi Lloyd-épület közelében.
(174.) 7-10.

JENEY GYULA
csódtömegéhez
leltározott
ELZÁLOGOSÍTOTT
árúkat is megvettem
s úgy ezen, mint a többi még
raktáron lévő árúkat
 mainaptól kezdve
olesó árakon adom el
a piacz- és csapó-utca sarkán levő
üzlethelyiségben.
VAMOS KÁROLY
(246.) 2-3.

Lakás berendezésekhez
szőnyeg, butorszövet,
FÜGGÖNY,
viaszos vászon
Parkett,
lynoleum (parafaszőnyeg.)
 nagy
választékban
tetemesen
leszállított áron
Kunz József és Társa
cégnél DEBRECZENBEN, kistemplombazár.
(127.) 50.-

Eladó föld.
A sámsoni útfélen levő ujosztású 80
□ hold föld, gazdasági épületek-
kel ellátva, eladó. Értekezhetni e fe-
lő Miklós-utca 1925. sz. a. a tulajdo-
nossal. (238.) 3-3.

Férfi chifon ingek
a hirneves Schroll-féle chifonból
1 frt 90 kr, 2 frt 20 kr, 2 frt 60 kr,
GALLÉROK,
k e z e l ő k,
NYAKKENDŐK,
harisnyák, keztyük.
Napernyők.
e s e r n y ő k.
Kész mosó gyermek ruhácskák,
Brassói posztók,
TRICOT
Peruvien és Doskin.
SZABÓ LAJOS FIAI
CZÉGNÉL.
(8.) 61.-

UJSÖRCSARNOK

Van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására juttatni, misze-
rint nagy-csapó-utczai 330. számú házámmal a nyári alkalomra csinosan be-
rendezett **udvar-helyiségemet** és **»Kőbányához«** címzett

uj söracsarnokomat

folyó évi június hó 7-én, kedden este

zenekar működése mellett, megnyitom.

Ermelléki boraim valóságáról a t. közönség évek hosszú során át
meggyőződést szerezhetett s mindaddig, míg lehetséges lesz, igyekezni fogok azon,
hogy üzletem jóhíret e téren továbbra is fentartsam és biztosítom a fogyasztó kö-
zönséget arról, hogy nálam nem pinczében gyártott, de **valóságos ermelléki**
borok szolgáltatnak ki.

Ajánlom egyuttal magyar konyhamat úgy **bent** étkezők, mint **ki-
hordatni** óhajtok figyelmébe a legjutányosabb ár, pontos és **tiszta kiszolgálás**
mellett. — Üzletemet a t. közönség további pártfogásába ajánlva — vagyok
teljes tisztelettel

TÖRŐ IMRE,
vendéglős.

(242.) 1-10.

Pannonia szálloda

Budapest, kerepesi-ut 7. sz.

Megnyitás folyó évi június 1-én.

Ezen elsőrangú szálloda, mely nagy közkedveltségnek örvend, egész ujonnan re-
nováltatott és a legelőnyösebb és a legelegánsabban átalakított.

Ezen szálloda a t. cz. utazó közönségnek minden megkívánt kényelmet nyújt és
a legmagasabb igényeknek is megfelel. A szobák villanyos világítással vannak ellátva
és a szobaárak láthatóan ki vannak függesztve. Nagyon elegáns **olvasóterem** és **fürdő-
szobák**, ugyszintén felvonó gép-lift (villamos szerkezet) vendégeim kényelmére beren-
deztettek. A fényes téli kert Budapest legszebb és legnagyobbjai közé sorozható és **diszes**
chambres separési által kiténik, ezáltal a magyar főváros egyik látványosságát képezve.

Ezen szálloda a főváros legszebb pontján fekszik és a központi indóház és nyugoti
pályaudvartól egyenlő távolságra fekszik a lovasut mentén, ennek egyik megálló helyén.

Ezen szálloda elegáns éttermeiben a legkitűnőbb ételek és italok szolgáltatnak ki
és egy ujonnan berendezett kávéházzal is van egybekötve. Kérném tehát n. é. vendé-
geimet a nekem eddig tanúsított jóindulatot ezenül is fenntartani és törekedni fogok
ezt továbbra is kiérdemelni.
Kitűnő tisztelettel

Glück Frigyes
szállótulajdonos.

(241.) 2-3.

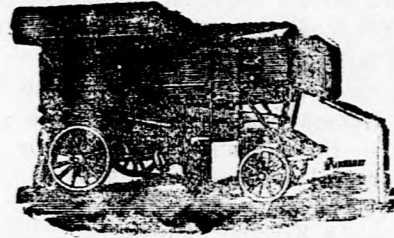
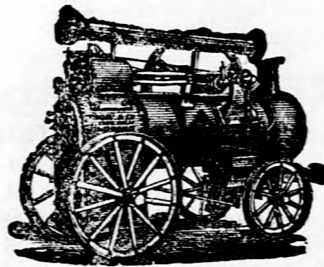
ROBEY & CO. COMP.

GÉPGYÁROSOK

BUDAPEST
IX., Rákos-utca 5-9.

(a villanyvasut **üllői-uti** végállomásával szemben)
ajánlják:

elismert legjobb és legmunkaképesebb

gőzmozgonyaikat és gőzcséplőgépeiket

az eredetileg általuk alkalmazásba vett **szabadalmazott vaskerettel**, kettős működésű **meghosszabbított szalmazókkal** és megna-
gyobbított **török- és pelyvarázó-rostákkal**, továbbá újabb szerkezetű **szalma-kazal-rakó-gépeiket** és más egyébnemű gazdasági gépei-
(137.) **ket és eszközeiket a legjutányosabb árakon és kedvező fizetési feltételek mellett.** 10-10.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve megküldetnek.